

Det er nok rigtigt, som flere har været inde på, at det her vil føre til flere bekendtgørelser og dermed alt andet lige til færre beslutninger, der går igennem Folketingets lovgivende apparat. Spørgsmålet er, hvor stort et demokratisk problem det er. I Det Radikale Venstre har vi nok den opfattelse, at det ville være et større demokratisk problem, hvis ikke Danmark tilpasser sig den fælleseuropæiske lovgivning og dermed den reelle mulighed for at styre handelen og markedet på det her område, men det er klart, at der ligger en vægtning i det.

Multivitaminjuicesagen har været nævnt som eksempel på noget, der blev taget ud af hænderne på Folketinget. Nu er det meget sjovt med lige præcis med den sag, for den startede jo ikke i Folketinget. Den startede mig bekendt i pressen, hvor vi blev gjort opmærksom på en beslutning, som ministeren havde truffet i sit departement, og så valgte Folketinget at tage sagen op. Det var sådan set ikke noget, der lå naturligt i Folketinget. Det viser for mig, at det ikke nødvendigvis er sådan, at der er en naturgiven sammenhæng imellem, hvad Folketinget kan blande sig i, og hvad man automatisk giver til Folketinget.

Derfor synes jeg, det er meget vigtigt at diskutere: Hvilken kommunikation vil der være på det her område i fremtiden? Hvordan får man givet Folketinget de oplysninger, der skal til, for at Folketinget kan tage sagen op, hvis der er brug for det, som der var i multivitaminjuicesagen? Det synes jeg er en meget vigtig diskussion, som vi skal tage.

Men kun dette eksempel for at sige, at i det her tilfælde var det faktisk ikke, fordi vi havde sagenovre i Folketinget som et lovforslag, at vi kom i tanke om at tage sagen om multivitaminjuice op.

Når alt dette er sagt og det positive er nævnt, vil jeg også sige, at jeg, ligesom flere andre ordførere har været inde på, i forhold til det udkast, der ligger, nogle steder har en fornemmelse af, at vi måske er gået lige lovlig langt i fortolkningen af, hvad der så er nødvendigt for at leve op til EU's nye regler.

Der ligger en del høringssvar, både fra Forbrugerrådet, fra Dansk Landbrug og fra fødevarereindustrien, der viser, at der er nogle steder, hvor vi måske går lidt for langt i bemyndigelsen til ministeren, hvor vi måske godt politisk kunne sende et stærkere signal i forhold f.eks. vild-

ledning om fødevarer, hvilket jeg er enig med de ordførere, der har nævnt det, i. Og sådan kunne man nævne en række ting.

Det Radikale Venstre vil i det udvalgsarbejde, der kommer nu, forsøge at gå det systematisk igennem sammen med de andre partier. Og jeg håber meget, at ministeren i en positiv ånd vil lytte til de forslag til forandringer, der vil komme, for jeg synes, det er vigtigt, at det her, som vi jo godt kan tillade os at kalde bibelen for dansk fødevarerpolitik, hviler på et solidt, bredt grundlag i Folketinget. Hvis ministeren er lydhor, så kan jeg garantere for, at Det Radikale Venstre også vil gå konstruktivt ind i samarbejdet.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren og beder ham blive stående. Der er foreløbig to, der har bedt om korte bemærkninger til hr. Martin Lidegaard. Den første er hr. Christian H. Hansen.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Det er ikke et spørgsmål om, om hr. Martin Lidegaard vil give mig fuldstændig ret, for det tror jeg ikke at vi opnår, men bare lidt ret.

Hr. Martin Lidegaard er inde på, at det nok er rigtigt, at der bliver mange bekendtgørelser og dermed meget, som går væk fra den almindelige politiske proces. Det sagde hr. Martin Lidegaard selv i sin tale og nævnte så multivitaminjuicesagen som en sag, der netop var blevet opsnappet af pressen.

Kunne hr. Martin Lidegaard ikke være bare en lille smule bekymret for, at når der nu netop bliver så mange bekendtgørelser, er muligheden for, at der er noget, der passerer, større? Hr. Martin Lidegaard kender også til arbejdspresset herinde, og hvis hr. Martin Lidegaard skulle sidde og læse alle bekendtgørelser, ville han simpelt hen ikke kunne nå det. Det vil sige, at i forhold til mange af de her ting vil vi så risikere, at vi i stedet for at kunne tage dem op i en normal politisk proces, skal vi netop ud og pille dem op i pressen. Det er da lidt dybt bekymrende.

Kl. 12.05

Så forstår jeg heller ikke, at hr. Martin Lidegaard og De Radikale slet ikke nævner noget omkring vildledningen. Er det, fordi hr. Martin Lidegaard og De Radikale synes, at det er i orden, at forbrugerne fremover bliver vildledt?